

Ræffe kan kun Naadens Rilde,
Den, som flyder aarle, silde.

Til Guds Hus jeg vil mig vende,
Hvor Guds Ord fornyes ret,
Hvor jeg lære kan at kende,
At jeg af Natur er slet.
Men hvor ogsaa jeg kan lære
Naaden i min Frelser lære.
Jeg til Herrens Hus vil søge
— Intet bedre Sted jeg ved —
Der vil Naaden mig forsøge
Tro og Haab og Kærlighed
Ved Guds Ord og Sakramenter;
Kirkefæst gi'r gode Nenter.

Jeg i Herrens Hus vil være,
Naar man samles der til Ven,
Samles til Gud Faders Ære
For at vidne om Guds Søn;
Hvor Guds Mand er ret til Stede,
Kærlighed kan Mødet lede.

Man ej tjener Gud og Præsten
Ved at søge Herrens Hus,
Men sig selv, saavel som Næsten,
Uden det gif alt i Guds,
Selv vi vilde helt omkomme;
Kirken er for Herrens fromme.

Kirkegang os skulde være
Ret en Glæde, ej en Dvang,
Ret en Naade at faa ere
Gud ved Bøn og Salmefang,
Kristi Evangelium —
Ret et Privilegium.

Troen kommer ved at høre
Herrens dyre Sandhedsord,
Derfor skal vi Sjæle føre
I Guds Kirkefæst om Vord,
Søge Ordet selv bevare,
Dertil intet Offer spare. N. F.

Hvorfor ser vi saa mange tomme
Sæder ved vore Gudstjenester?

Ovenstaaende Spørgsmaal er ofte
forekommen mig. Mangler der
Kroeskiv, eller hvad er Grunden?
Ved en Sammenligning med, hvad
man saa i min Ungdom i Danmark
ved Gudstjenester og Missionsmø-
der og saa nu her, skulde vi synes,
at Nutiden giver saa overmaade me-
re her, saa Folk burde strømme
til Gudshusene nu fremfor den
Gang, og de saa, der kommer,
anbringer som Regel sig selv saa langt
borte fra den, der prædiker, som
vel mulig. Hvad bydes os her
i Nutiden ved Gudstjenesterne?
Smukke, hyggelige Kirker, magelige
Sæder, god behagelig Varme, dej-
lige Orgeltoner fylder Rummet; som
Regel et veløvet Sangkor, der ikke
alene til Dels besøger Sangen,
men giver en eller to sjerstimmige
Sange tillige; Præsten kommer som
Regel Tilhørerne i Møde ved fun-
at prædike 20 a 30 Minutter. For
en Sammenligning vil jeg nævne,
som det var i Danmark i min Ung-
dom, paa de Steder, hvor der var
Kroeskiv. Kirkerne var mest af
Kampsten, som holdt godt paa Jug-
tigheden; vi saa gerne, naar Kir-
ken var vel fyldt, at Bændet perle-
lede ned ad Væggene i Vinter-
tiden. Denne Jugtighed kunde for-
me sig til en grøn Farve paa Væg-
ge og Gulv og forpejtede Luftten;
derfra den mugne Lugt, som der
var i disse Kirker. Der var ingen
Tale om Varme, der var ikke no-
get at gøre varmt med. Skolelæ-
reren var hele Sangkoret; traf det
sig saa, at han ikke var nogen Me-
stert i Sang, saa kunde det være
svært nok at holde ud med ham gen-
nem de lange Salmer. Musik hør-
tes ikke i Kirkerne, naar undtagen
ved store Bryllupper, thi da var
det almindeligt, at 3 a 4 Musik-
kere gav et Nummer med deres
Gorn. Vænkene var som oftest me-
get ubefvemme at sidde paa. En
Time for Præsten paa Prædikestolen
var det almindelige. (Dette tog vi
nu den Gang som en Fordel.) Ofte
har jeg spurgt mig selv: Er du
gaaet i Staa og kan ikke følge med
i Udsvifningen, eller er Udsvifning
gaaet i den forkerte Retning? Der
gik en vækkende Bølge over Dan-
mark mellem 1870 og 80; kærlik
i Sjælland blev mange draget med,
jeg var selv en af de lykkelige. Vi
kunde ikke undvære Gudstjenesterne
og Møderne, vi gif til dem i en
dansk Hils Omkreds. Kirkerne og
Salene var gerne fyldte. Vi var
ikke saa befædne som de kirkebesø-
gende er her, at anbringe os inden
for Døren. Nej, vi skuffedes om
Læserstolen, saa det var somme-
tider svært nok for Læseren at kom-
me igennem til sin Plads. Naar vi

jaa stemte i med en af vore rige
danste Salmer, saa sølte vi ingen
Savn af Orgel, det vilde ogsaa væ-
ret vanstelig at have hørt dens To-
ner. Jeg tror, en saadan levende
Sang beredte vore Hjertes for Or-
det, der blev talt. Efter Talem-
stenten gerne en nebe i Forsamlingen
op med en Sang eller ogsaa La-
leren. En saadan Sang kunde næp-
pe staa Maal med Nutidens Sang-
fors kunstige Sang, men de kom
fra Hjerte og gif til Hjerte; et-
hvert Ord blev sunget, saa det kun-
de høres og fortaas; dette er mere
end der kan siges om vor Korfang.
En eller anden stod undertiden op
og gav et simpelt men hjertelig Bid-
nesbyrd. Vi lod ikke Præsten eller
Missionæren besørge dette alene.
Nej, vi søgte at give vort Bidrag
til, at Mødet kunde faa Birkning
baade til at drage og stadfæste. Ef-
ter et saadant enfoldigt Bidnesbyrd
eller Sang har jeg set Lærerne trille
ned ad Heres Kinder. Disse, der
saadan fældte Lærere, søgte vi at
holde tilbage til et Eftermøde, som
holdtes mest paa Knaerne.

Hvor jeg synes den Tid var rig
paa meget trods de mange Mang-
ler, som alt det kunstige i vore
Kirker her slet ikke kan erstatte.
Det er for mig, som de besjægnede i
Nutiden har den Opfattelse, at det
at tale og drage Folk, det er da
Præstens Sag, og at hynde er Sang-
korets Sag. For min Part sætter jeg
nu en god Menighedsfang langt
over Korfang, og jeg tror ogsaa, at
ethvert kristent Menneke har en
Pligt at hjælpe Præsten i at drage
saa mange som vel mulig fra Sa-
tans Magt til Gud. Maaffe jeg er
for meget af den gamle Skole og
kan ikke følge Udsvifningen, men
saa langt som Menneker kan se,
var Resultatet den Gang med alt
det simple og de saa Beskønneligh-
heder, at Stærke blev bundne for
Herren. Kan vi sige dette omkring
i vore Menigheder i Nutiden? Vor
at faa en god Menighedsfang vil
jeg nævne en Naade, som Indrenis-
sioner Sigvardus Højer, som den
Gang var anjat i Aarhus, brugte.
Han sagde ved et Møde i Missions-
huset der: Vi maa kunne faa en
bedre Sang; derfor alle der kan
synge, vil jeg bede om i mit Hjem;
han nævnte saa en Aften. Vi var
mellem 20 og 30, der efterom
Indbydelsen. Vi mødte regelmæs-
sig to Aftener om Ugen og søvede
os i de Salmer, vi skulde synge
Søndagen efter. Han fordelte os
efter i Forsamlingen, hvilken Plads
vi tog, hver Gang vi havde Møde;
han bad os om, at enhver af os
ledede Sangen fra sin Plads. Men
hvad det virkede! Vi drog de andre
med, og vi fik en Sang, saa vi
undredes. Hvad om Sangkorene i
vore Kirker brugte S. Højers Maa-
de og fordelte sig omkring blandt
de kirkebesøgende i Stedet for at
staa samlet oppe i Koret til almindel-
lig Bestuelse; det vilde spores i en
god Menighedsfang. Det var dog
værd at prøve for dem, der sætter
Menighedsfangen over Korfang. En
anden god gammel Skik blev brugt
paa de Egne, jeg færdedes: Ethvert
Hus eller Gaard skulde helst repræ-
senteres i Kirken hver Søndag i
hvert Fald med en fra Husstæn-
den; efter at være kommen hjem
var det meget almindeligt, han maatte
meddele de andre i Hjemmet Hø-
vedindholdet af Prædikenen. Kunde
der ikke findes en Naade at faa
disse gode gamle Skikke taget op
igen blandt vort danske Folk herov-
re? Om det kunde lykkes, vilde
flere tomme Sæder ved vore Gud-
stjenester blive fyldt.

N. P. Jensen.

Fra Japanmissionen.

Julen er forbi, Julelydene flut-
tet, og Juletraet staar ude i Ha-
ven og bærer røde, hvide og gule
Roser.

For seksiten Mar siden var der eet
Juletræ i vor danske Japanmis-
sion, og der var otte Børn samlet
om det. I Mar havde vi Juletræ
paa ni Steder med i alt omkring
800 Børn. Kan dette ikke glæde
vore Venner i D. f. Kirke? Det glæ-
der os meget.

Laf til alle dem, der huffedes
Børnene herude! Der kom en Sto-
kke fuld af Roser fra East, Ca-
nada, til Julepynt, og Børnene sag-

de Kirke ne — som udlagt betyder,
er de ikke smukke?
Matto, som nylig er fajt anfat
i Amaki, overraskede os alle ved
Juletraet der. Vi kørte derud lige
til Tiden, da Festen skulde begynde,
og saa, at der var pyntet alle Veg-
ne, men Juletræet saa vi ikke noget
til. Børnene sang deres Sange og
fremfagde lange Stykker af Julehi-
storiens — udmærket, da Arbejdet
er saa nyt. Da vi saa var næsten
færdige med Programmet, blev Dø-
rene — der er mange Døre i et
Japanff Hus — flaaet op ud til
Haven, og der midt i Haven stod
Juletraet med Lydene tændt, — og
Børnene udrød, aa —

Vens vi er i Amaki — 13½ Mil
fra Kurume — lad mig meddele,
at vi har lejet og udstyret et me-
get pænt lille Kapel, Søndagskøl-
len, som holdes to Gange om Ugen,
er lovende, og Møderne er godt be-
søgte. Dette er vor femte Hoved-
station. Mito blev 29. December
gift med en af vore unge troende
Piger fra Kurume. Nyaars Mor-
gen var de fem samlede til den før-
ste Nyaarsgudstjeneste i Amaki, og
Mito sagde, at han aldrig før havde
oplevet en saadan Gøstid.

I Saga, den første Lutheriske
Missionsstation i Japan, var der
til Stede ved den første Gudstjen-
este for 25 Mar siden den nygiste
Missionær, som forrettede Altertje-
nesten, den japanffe Evangelist, som
prædikede, og Evangelistens Kustru,
sod ved Orgelet og spillede Salmer-
ne med een Fingert, — disse tre og
ingen flere.

Men alle Vegne, hvor der be-
gynedes i Jesu Kristi Navn, er der
gjort en god Begyndelse, — der er
der begyndt i det store.

Vi forlader Amaki og rejser en
Snes Mil længere østpaa, hvor vi
naar Sida. Der skulde vi jo snart
været færdige med det nye Kapel,
men det var godt, det ikke gif saa
hurtig, — de \$1000 naaede jo ikke
Samfundets Kasserer til 1. Decem-
ber, saa vi ventte ikke at faa dem
herud til Januar. I de sidste Maade,
vi har faaet (5. Dec.), er der fuit-
teret for \$87.80 til Kirken i Sida,
— det er da godt paa Vej til det
ene Hundrede, — men hvor er de
ni? Dette skal ikke se ud som en
Beskjæftelse, — vi har nemlig ikke
begyndt at bygge endnu saa det
gif vel, som det skulde.

Landet har vi, og Planen og
Kontrakten for Huset var færdige,
men, som jeg meddelte i det første
Stykke om denne Sag, saa ligger
vor Byggesed lid ind fra Gaden,
ikke langt, men saa langt, at vi
hidtil ikke har været i Stand til
at naa ind til den. Den Strimmel
Land mellem os og Gaden, — ikke
bredere end at en dygtig Dreng
kunde springe over den, — tilhører
Buddhisterne. Vi var ogsaa
kommet til Fortsættelse med dem,
men — Loven giver os Ret til at
komme igennem, men gaar vi Ret-
tens Vej, vil det vække megen Har-
me i Nabolaget, saa vi forsøger os
i „watchful waiting“, og om lidt
kommer vi nok igennem. Jo, vi
kommer igennem, og derfor henven-
der vi os atter til alle vore gode
Venner i Samfundet om endelig at
indsende deres Bidrag til de \$1000
snarest.

Det gif saa hurtig sidste Sommer
med at samle \$5000 i et Par Kredse
til Kirken i Kurume. Maa vi ikke
have Lov til kærlik at henvende os
til de andre Kredse om at stænke
os det ene Tusinde til vor lovende
Station Sida?

Floken derne foreges stadig, ni
er bleven dødt der i den senere Tid.
Laf til alle dem, der saa hurtig
indsendte deres Bidrag!

Laf til alle dem, der nu med det
samme sender deres! Saa saar vi
hurtig den Sag til Stede, saa vi
kan tage fat andre Steder. Der er
maaffe dem, der haaber paa en
Guldalder, da de ikke mere skal op-
fordres til at give til Guds Rige,
— det var det værste, der kunde se
for denne Vord.

Jeg har endnu en lille Tigger-
pose, som jeg gerne kærlik vil vise
Vennerne i Atlantic Kreds. Miura
har gjort et godt Arbejde i Shi-
monoseki, — næsten Halvdelen af
dem, vi døbte i vort danske Ar-
bejde i Fjor, blev døbt der. Men
Miura har jo som bekendt et Tre-
ben, som kan have sine Fordelse,
naar det er meget koldt, men det
flides med Tiden op. Det sidste

Maars Tid har han hamret og lap-
pet det gamle, saa godt han kunde,
men det blev til sidst saa daarligt,
at han maatte have et nyt. Dette
kostede \$36. Saa fik han det gamle
gjort lidt i Stand i Tilgigt, —
derfor har han nu et til Sverdag
og saa det nye, naar han skal ud
paa Husbesøg eller til Møder. Det
er mange Penge for ham, saa jeg
lovede at skrive dette i Bladene.

Vi har i denne Tid travlt med
Planen til den nye Kirke her i Ku-
rume, — haaber med Tiden at kunne
sende et Billede til Bladene.

Jeg nødes til at sige endnu et
Ord angaaende min „Nettelse! Net-
telse!“ i „Danfferen“ Nr. 43 og
Nr. 46. Jeg vilde ikke frem-
komme med denne Bemærkning,
hvis det ikke var, fordi jeg anser
det for en Fornærmelse mod mine
Medarbejdere herude, om jeg paa
det Sted havde skrevet „mig“. Jeg
ved ikke, hvad der kan være slet
med det Alf., for Mr. Skov Niel-
sen læste det, men jeg har „carbon
copy“ af min Indberetning, som
jeg skrev den, og der staar „Japan-
missionen“ og ikke „mig“ paa det
omtalte Sted. *)

Kærlik Hilsen.
Eberts i Kristus.
S. P. Nielsen.

WAR STAMPS GOOD AS GOLD.

An idle rumor has gained
currency that the War Savings
Stamps sold by the government
cannot be cashed by the holder
until January 1, 1923.

The editor of this paper knows
this it not true. You can cash
your stamps in case of need, at
any money order postoffice;
but to do this you must give
written notice to the postmaster,
10 days before you want your
money, that you intend to ask
for it. This notice is simply to
give the postmaster time to get
the money for you at the time
you call for it, ten days later.

Do not cash stamps unless com-
pelled to do so by necessity.
You help the government when
you buy a stamp, but you hin-
der it when you ask for your
money back again. Keep your
stamps until January 1, 1923,
and you will get 4 per cent com-
pound interest in your savings,
and help the government win
the war.

Don't let anyone tell you the
stamps are not good security.
The editor pledges his word to
you that they are as good as
gold coin.

*) M. kom maskinskrivet til Su-
jet, saa den paankede Forandring
maa nok være indløbet ved Af-
frittning. Med.

Mayer
HONORBILT
SKO For hele Familien
For Mode, Pasning og Brug

Kjøb
Spørg Kjøbmanden
efter Mayer Sko. Se
efter Handelsmær-
ket paa Saalen.

F. MAYER BOOT
& SHOE CO.
Milwaukee, Wis.

MILWAUKEE
CUSTOM MADE
HONORBILT

Læsning for de lange Aftener.
Som god, billig og underholdende Læs-
ning i de lange Vinteraftener anbefales
„The Family Journal“ i fuldstændige
Aargange, som sælges til nedsat Pris.
Af Aargangene 1913—1914—1915—1916
—1917 have et Restoplag, hver inde-
holdende mange hundrede Noveller, For-
tællinger, Anekdoter, Illustrationer, etc.
— er lige 1000 Bogsider; 1 Aargang sen-
des postfrit for 50c eller 4 Aargange
for \$1.50, til Canada 10c mere. Prøve-
numre sendes frit overalt. Agenter
ønskes.

C. RASMUSSEN CO.,
720-22 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

Dana College

og
Trinitatis Seminarium,

Blair, Nebraska.

Skoleaaret 1917—18 begyndte den 2. Oktober.

Skriv efter Katalog og nærmere Oplysninger.

L. A. LAURSEN,
Bestyrer.

„The Dragoon“.

En engelsk Udgave af Past. N. P. Madsens
bekendte Fortælling „Povl“. Oversat af H. F.
Trykt med store nye Typer paa godt Papir og
hæftet i smukt og stærkt Omslag.

Pris 25 Cents.

6 Eksemplarer for \$1.00.

I Kommission hos

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Salige Dødslejer.

Fem Fortællinger fra det virkelige Liv. Sam-
let, oversat og udgivet af Pastor C. C. Kloth, Elk
Horn, Iowa. Samt en Betragtning over Emnet
„Salige er de døde, som dø i Herren“.

Fortællingerne er af passende Længde til Op-
læsning ved Kvindemøder og andre Lejligheder.

Pris — indb. — 50 Cents.

Faas hos Udgifveren eller i

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Hilsen fra Danmark

50 Brevfort med Prospekter og Billeder fra de forskellige Egne
i Danmark, deraf adskillige fra den jyske Hede. Dels smukke Far-
betryk og dels fine Fotograverer i Sepia. Et særdeles godt
Uddrag.

Svært Sæt i en net Papæske smykket med det danske Flag og
Baaben.

Pris \$1.00 — portofrit.

Disse kort sælges ogsaa Dufinvis forteret a 25c. per Dufin.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Luthers Liv

fortalt for Ungdommen

af N. P. Lang.

Paa en livlig og fængslende Maade er Hovedtrækkene i den
store Reformators Liv og Virke, samt de dermed nærmest forbund-
ne Personer og Begivenheder, fremstillet under følgende Kapitel-
overskrifter:

1. Barndomshjemmet. 2. Omgivernes Magt. 3. I Børne-
skolen. 4. Paa egne Ven. 5. I gode Hænder. 6. Paa Universi-
tetet. 7. Klostergiven. 8. I Præstestanden. 9. Rejsen til Rom.
10. Teologisk Professor. 11. Afslad. 12. Udfordringen. 13. Rø-
sten fra Folket. 14. Papismens Genfor. 15. De to Venner.
16. Luther og Cef. 17. Det store Brud. 18. Luther i Worms.
19. I Skjul paa Wartburg. 20. Fra Luthers Virkefelt. 21. Lu-
ther indtræder i Egtestanden. 22. Striden om den hellige Rad-
ver. 23. Den store Bekendelse. 24. Træf fra Luthers Liv og om-
gangsreds. 25. Paa det sidste.

Vogen er paa 152 Sider, trykt paa godt Papir og forsynet
med mange Billeder. Sælges i smukt udstyret Papbind til den
forholdsvis meget billige Pris af 50 Cents.

Vogen egner sig fortrinlig som Gavebog i Søndagsstoler og
Konfirmandklasser.

Ved Partikøb opnaas betydelig Rabat.

Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebr.